

2014

Egbert Dommering

Het jaar 2014 was bijna voorbij. Ze hadden er dikwijls grappen over gemaakt: 2014, bezit geldt als volkomen titel. Allebei hadden ze het burgerlijk recht nog in het oude BW geleerd. En daar stond dan in het vierde boek dat over verjaring ging die geheimzinnige bepaling over het uitlenen van boeken (dat was het voorbeeld bij college). A leent een boek uit aan B (bij Pitlo was het altijd A, B en C), die verkoopt het aan C, en als C niet in de gaten hoeft te hebben dat B het heeft geleend dan is dat boek van HEM. Bezit geldt als volkomen titel. Ze zagen het om zich heen. Het enige wat nog telde was bezit.

Bij het einde van het jaar was er van alles te doen in KLM stad. Ze konden zich nauwelijks nog herinneren dat de stad tot 2010 Amsterdam had geheten. Het was destijds nog een hele discussie geweest wat de naam van de stad moest worden. Schipdam hadden sommigen voorgesteld, maar dat werd afgekeurd omdat het te weinig internationale uitstraling had. Toen had KLM 800 miljo neergelegd en ook nog wat leuke reisjes met B & W naar de Antillen gemaakt. En het pleit was beslecht. In 2010 was het KLM stad geworden. Logisch eigenlijk: die luchthaven in de Noordzee was natuurlijk niets geworden. KLM stad was, zoals de directeur van KLM nog zo mooi bij de dopingfeesten had gezegd, een tribuut aan de stad die al dat gebulder over zich heen had laten komen en in de toekomst over zich heen zou laten komen. Vliegen is werkgelegenheid, had hij gezegd, en dat is landen en opstijgen ook. Waar een wil is is een landingsbaan.

Er was die avond veel te doen in KLM stad. Waar zouden ze naar toegaan? Er was een groot evenement in het centrum. Monsanto had een geweldig feest aan KLM stad aangeboden ter gelegenheid van een langdurig sponsoringproject in het Rode Lichtjes Kwartier. De Oude Zijds Voor en Achterburgwallen gingen Oude Zaads Voorburgwal en Oude Zaads Achterburgwal heten. Dat was niet een flauwe grap, maar had een diepere achtergrond. Op de Oude Zaads zouden voortaan, en zoals voorheen, de hoeren uit Tibet en Kazachstan staan om de zwaar vergrijsde mannenbevolking van dit land te bedienen. Op de Nieuwe Zaads ging het voortaan gebeuren. Het openingsnummer bestond uit de Volendamse klonen. Acht genetische replica van het prachtstuk Joke Tol op een rij (een sponsorproject van de voetbalclub Volendam) en verder cybersex (mede mogelijk gemaakt door een pilot project van IBM). Achter de ruiten, grote televisieschermen met een klein vooraanbod uit heel de wereld. Het was een kwestie van doorklikken en dan kon je met de hele wereld vrijen. Voorzitter van der Ploeg van de Stichting Rode Lichtjes verwachtte daarmee een nieuw en jong publiek voor de wallen aan te boren.

Ze besloten naar het Audiplein te gaan. Het was iets eerder dan KLM stad, toen het nog het Museumplein was, zo gaan heten. Het was zaterdag en dan gebeurde er altijd al mooie dingen, maar vanmiddag was er nog iets speciaals. Ze liepen naar het plein. In het midden op het grasveld schitterde als altijd de ronddraaiende rotonde met de Audi er op. Achter het stuur zat het wassen beeld van de gepensioneerde directeur van het voormalige Stedelijke Museum, dat nu het Visueel Auditorium heette. Dat moet in 2005 zijn geweest dat het zo is gaan heten, dachten zij nog. Alweer negen jaar geleden. Je vergeet die dingen zo snel.

Op het plein – er stond een straffe wind - klapperden de vlaggen aan de masten. Veel Audivlaggen, zoals gewoonlijk, maar ook rood-wit-blauw want het evenement van hedenmiddag was mede gesponsord door de Staat. De Leeuw van het

Unilevermuseum had voor de gelegenheid uitgepakt met twee Oud-Hollandse Blueband vaandels die fier van de rode torens van het museum waaiden. Voordat het zover was zouden we de vaste nummers, waar we zo van hielden, krijgen. Twaalf uur. Het Mercedes merk boven op het voormalige Concertgebouw op de plaats waar vroeger de gouden harp stond, begon te fonkelen en laserstralen rond te strooien. Wanneer was het Mercedes Hal waar de Mercedes Staatskapel de vaste bespeler van was geworden, gaan heten? Je vergeet die dingen zo snel. Ze konden zich nog wel herinneren hoe een trotse directie van Mercedes aankondigde dat dit het passende antwoord was op de Proletkultuur van Audi en hoe zij de Mahlertraditie van het 'Konzertgebau' een 'perfect match' met het Mercedesmerk vonden. De toenmalige directeur Sanders had er bij staan stralen. Hij beschouwde dit als de kroon op zijn sponsorcarrière. Het was een galaconcert geworden dat bij de AVRO was uitgezonden. De boetebeschikkingen van het Commissariaat voor de Media waren met provisie terugbetaald door Mercedes.

Twaalf uur tien. Nu ging het gebeuren. De meisjes kwamen uit de ingang van de ondergrondse Albert Heijn dansen. Als een guirlande meanderden zij over het Audiplein. Nu zou de muziek komen. En daar kwam het uit alle luidsprekers rond het plein. Het was de medly van Bellini. Uit de beroemde opera. Iedereen die op het plein verzameld was pakte de medly gewoontegetrouw op, en toen klonk het – ze kregen er altijd weer koude rillingen van over hun rug - uit duizend kelen: 'KASSADIVA, KA-A-SSA- DIVA. Got wat prachtig. De muziek vervluchtigde in de wind. Iedereen bleef met tranen in de ogen achter.

Om 14 uur was de door de Staat gesponsorde gebeurtenis aangekondigd. Het was een galaconcert ter gelegenheid van de Calvé matinee, een programma dat lang geleden door de VARA was begonnen, voordat de VARA Net 6 van SBS was geworden. Op het aangegeven uur reed er een zilverkleurige Saab met Telegraaf logo's op de zijdeuren voor. Eruit stapten de nog immer krasse Marcel van Dam die galant de deur openhield voor burgemeester Van Zuilen, de eerste vrouwelijke burgemeester van Amsterdam. Daarna volgde een Oranjekleurige Mercedes met de koning en zijn Griekse echtgenote. Toen de lichtblauwe Porsche met het SBS logo waar mevrouw Keur en Van Westerloo uitstapten, allebei ook in het lichtblauw, al had mevrouw Keur een rood sjaaltje omgedaan, wat leuk aftekende. Daarna nog velen anderen. Oud directeur Sanders stond ze voor deze gelegenheid op te wachten in zijn Groene ABN Jaquet.

Het was weer voorbij. De extra gebeurtenis met het koninklijk paar had er nauwelijks iets aan toegevoegd. Zouden ze dan toch maar de stad ingaan? Door de PC, langs het IBM park, over het Kluwerplantsoen, door de Leidse Kaasstraat, naar de straat van de Texelse lammeren en de Hajeniusboulevard. En winkelen in het Dampaleis van Albert Heijn. Wanneer had AH die toplocatie in handen gekregen? Ze moesten wel toestaan dat de koning af en toe met zijn Griekse echtgenote op het balkon verscheen. Maar daar hadden ze leuke sponsorafspraken over weten te maken.

Wat zouden ze gaan doen, voordat de verveling toesloeg? Misschien maar naar de film in de grote nieuwe Verkade bioscoop aan het IJ. Of naar de Jamin schaatsbaan. Er waren nog zoveel mogelijkheden.